

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

עריס 1043-22 1044-22

לפני כבוד חברי הוועדה:
נדב כנען, עו"ד - יו"ר
ברוך ברוכי, רו"ח - חבר

העוררת: אוונט וידאו סיסטמס בע"מ מס' 511908535
ע"י ב"כ עו"ד רועי פלר, עו"ד סיון הניק

נ ג ד

המשיבה: רשות המסים - היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
דוא"ל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

1. העוררת היא חברה פרטית העוסקת במכירה והשכרה של ציוד אורקולי לאירועים, וכן בהפקת תכנים עבור תערוכות, אירועים ומרכזי מבקרים, ובכלל זאת תכני וידאו, מצגות וכדומה.
2. בימים 21.2.20 ו-21.2.21 הגישה העוררת למשיבה בקשות למענקים בעד השתתפות בהוצאות קבועות עבור תקופות הזכאות יולי-אוגוסט, ספטמבר-אוקטובר ונובמבר-דצמבר 2020, בהתאם לחוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), התש"ף-2020 (להלן – "החוק").
3. בקשותיה של העוררת עבור תקופות הזכאות ספטמבר-אוקטובר ונובמבר-דצמבר 2020 נדחו בימים 25.1.21 ו-3.5.21 בנימוק כי מחזור העסקאות השנתי של העוררת בשנת 2020 היה גבוה יותר בכ-6 מיליון ₪ מהמחזור השנתי בשנת 2019, שקדמה לקורונה.
4. בימים 27.1.21 ו-11.5.21 הגישה העוררת השגות על החלטות המשיבה, ואלו נדחו ביום 1.12.21, בשל הנימוק שהוזכר לעיל הנוגע למחזוריים השנתיים וכן לנוכח דיווחי ההכנסות התנדוטיים של העוררת. לנוכח האמור קבעה המשיבה כי הירידה שנרשמה בהכנסות העוררת בתקופות הזכאות בהשוואה לתקופות הבסיס היא ירידה נקודתית שאינה נובעת ממשבר הקורונה, ואף כי נראה למעשה שמשבר הקורונה היטיב עם העוררת.
5. מכאן העררים שלפנינו, הנוגעים כאמור לתקופות הזכאות ספטמבר-אוקטובר ונובמבר-דצמבר 2020.
6. להשלמת התמונה יצוין כי ביום 18.1.22 דחתה המשיבה את בקשת העוררת למענק עבור תקופת הזכאות יולי-אוגוסט 2020, והליכי ההשגה בנוגע לתקופה זו עודם נמשכים.
7. ביום 28.4.22 התקיים דיון בערר בנוכחות ב"כ הצדדים ומנהלי העוררת.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

8. נקדים ונציין כי לאחר שבחנו את טענות הצדדים, את המסמכים שצורפו ואת המצב המשפטי, הגענו למסקנה כי יש לקבל את ערר 1043/22 הנוגע לתקופת הזכאות ספטמבר-אוקטובר 2020, ולדחות את ערר 1043/22 העוסק בתקופת הזכאות נובמבר-דצמבר 2020.

טענות העוררת בכתבי הערר ובתגובה לתשובה

9. העוררת טוענת כי הנוסחה הסטטוטורית שנקבעה בחוק לבחינת הזכאות למענק עוסקת בבחינה דו-חודשית של הירידה במחזורי העסקאות, וכי לא בכדי קבע המחוקק מספר תקופות זכאות דו-חודשיות נפרדות, כך שאי עמידה בתקופת זכאות אחת אינה מביאה לשלילת המענקים בתקופות הזכאות האחרות. לפיכך טוענת העוררת כי אין בסמכותה של המשיבה לבוא בנעלי המחוקק ולקבוע תנאי מקדמי נוסף לקבלת המענק שלפיו יש לבחון את מחזורי ההכנסות בצורה שנתית, וממילא אין בעלייה שנתית במחזורי ההכנסות כדי לשלול את זכאותו של עוסק למענק. העוררת מפנה למספר החלטות של הוועדה שניתנו בעניין זה.

10. לטענת העוררת, הטענה לתנודתיות במחזורי הכנסותיה הועלתה בהחלטה בהשגה רק בעקיפין ובלשון רפה, באמצעות הפנייה להחלטה של ועדת ערר, ולפיכך היא מהווה הרחבת חזית אסורה. לגוף הדברים טוענת העוררת כי יש לדחות את הטענה, שכן התנודתיות בשנת 2019 שעליה הצביעה המשיבה היא בגדר תנודתיות טבעית המאפיינת את מרבית העסקים, ולמעשה רק בשנת 2020, שבמהלכה התפרץ הנגיף, התרחשה תנודתיות ברף המצדיק התייחסות מיוחדת.

11. העוררת טוענת כי תכלית המענק העיקרית היא לסייע באופן מהיר לעסקים ולפצות אותם על ירידת מחזורי העסקאות עקב ההגבלות שהוטלו באמצעות הליך שוויוני, פשוט ומקובל, וכי אין בהכרח התאמה בין הוצאותיו הקבועות של העסק לבין תכלית החוק והמענקים. בהקשר זה מפנה העוררת להחלטה בערר 1750/21 **אינקווגניטו מוסיקה** (2002) **בע"מ נ' רשות המיסים** (13.2.22), שם נקבע בין השאר כי המענק מקיים תכליות נוספות מלבד כיסוי ההוצאות הקבועות, וכי ישנו היגיון כלכלי גם במתן מענק המתבסס על אובדן הכנסות.

12. העוררת טוענת כי קיימות אינדיקציות רבות לפגיעה שחוותה בתקופת התפשטות הנגיף, וזאת לנוכח פעילותה בענף האירועים, שבניגוד לענפים אחרים היה נתון להגבלות המשמעותיות ביותר ולמשך הזמן הרב ביותר. בהקשר זה מפנה העוררת לכך שצמצמה את מספר עובדיה מ-28 בחודש שקדם להתפרצות הנגיף ל-6 עובדים בשנת התפשטותו (כפי שעולה מדו"ח 102 לשנים 2019-2020 שצורף כנספח א' לתגובת העוררת לכתב התשובה). העוררת מצביעה גם על כך שבשנים 2018 ו-2019 היא הפיקה כ-550 חשבוניות בכל שנה, בעוד שבשנת 2020 הפיקה כ-220 חשבוניות בלבד. בנוסף לכך טוענת העוררת כי רבים ממקורות הכנסה השוטפים שלה התאינו, ובמסגרת זו מצביעה על הפקת אירועי חגיגות יום העצמאות שנהגה להפיק לפני הקורונה שבוטלו בשנת 2020 בעקבות התפרצות הנגיף, לאירועי תרבות ומופעים רבים שנהגה להפיק בשנים הקודמות בחודשי הקיץ

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

- ושבוטלו בשנת 2020, ולהפקת תערוכות IAA בגרמניה ו-CES בארה"ב, שאותן נהגה להפיק בעבר ושבוטלו בשנת 2020.
13. לעניין הגידול בהכנסותיה בשנת 2020 בהשוואה לשנת 2019, העוררת טוענת כי מרבית הכנסותיה בשנת 2020 נבעו מפרויקט שביצעה בשם "אקספו" שהוא בגדר פרויקט חריג וייחודי שלא נעשה כחלק מפעילותה השוטפת. מדובר לטענתה בפרויקט הנעשה בדובאי ושבזו היא משמשת כקבלן מפתח לביצוע, כשבמסגרת זו היא מבצעת תכנון אדריכלי והנדסי, מגייסת קבלני משנה, מנהלת את הבנייה, משכירה ציוד אורקולי ומפיקה תכנים.
14. העוררת מוסיפה וטוענת כי היא מקבלת את התשלום עבור פרויקט "אקספו" בהתאם לקצב ההתקדמות, וכי תשלומים רבים שהתקבלו מהפרויקט בשנת 2020 שולמו עבור עבודה שבוצעה כשנה קודם לכן, לאחר שנקבע כי היא נעשתה בהתאם לחוזה המכרז.
15. לנוכח האמור מעלה העוררת טענה חלופית שלפיה גם אם תתקבל טענת המשיבה כי יש לבצע השוואה שנתית בין 2019 ל-2020, הרי שיש לנטרל את ההכנסות שהתקבלו מפרויקט "אקספו" בשנים אלו, שכן מדובר בהכנסה חריגה. בעניין זה טוענת העוררת כי בניגוד לעיסוקיה השוטפים שבהם היא עצמה מפיקה ועורכת את התכנים, בפרויקט "אקספו" היא משמשת כאמור כקבלן מבצע ומפקח ולפיכך שוכרת קבלני משנה רבים ופועלת במיקור חוץ, שכן אין המדובר בתחום עיסוקה הרגיל. בנוסף לכך טוענת העוררת כי מדובר בפרויקט הנעשה בחו"ל, בניגוד למרבית פעילותה הנעשית בישראל (ולפיכך ההכנסות ממנו גם פטורות מתשלום מע"מ), כי תכנון וביצוע הפרויקט נמשך למעלה משנה (בניגוד לפעילותה השוטפת הנמשכת מספר חודשים ביחס לכל פרויקט) וכי היקפו הכספי של הפרויקט גבוה בעשרות מונים מכל שאר הפרויקטים שהיא מבצעת בשגרה.
16. העוררת טוענת כי ככל שההכנסות מפרויקט "אקספו" מנוטרלות משאר הכנסותיה בשנים 2019 ו-2020, הרי שהיא זכאית למענקי סיוע גם בעבור תקופות זכאות נוספות, שעבורן היא אינה זכאית לקבל מענקים במצב הנוכחי (ללא נטרול ההכנסות מהפרויקט). לטענתה, במקרה מעין זה מעמיק הפער בין שנת 2019 לשנת 2020 וניתן להיווכח כי פעילותה השוטפת נפגעה בצורה משמעותית בשנת 2020 כתוצאה ממשבר הקורונה (מסכום של כ-16 מיליון ₪ בשנת 2019 לסכום של 7.8 מיליון ₪ בשנת 2020, ירידה של 51.7%).

טענות המשיבה

17. המשיבה טוענת כי לאחר שנבדקו נתונייה של העוררת, נמצאו אינדיקציות לכך שלא מתקיימת דרישת הקשר הסיבתי וכי היא לא נפגעה מנגיף הקורונה. בהקשר זה טוענת המשיבה כי לא חלה ירידה בהכנסות העוררת ברמה השנתית, וכי גם שנת 2020 וגם שנת 2021 הסתיימו במחזור גבוה משמעותית ממחזורי ההכנסות בשנים 2018 ו-2019. המשיבה מוסיפה כי גם אם מנטרלים את החודשים ינואר-פברואר מהחישוב (שכן בחודשים אלו בשנת 2020 טרם התפרץ נגיף הקורונה), עדיין קיימת עליית מחזוריים שנתית משמעותית.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

18. בנוסף לכך טוענת המשיבה כי מחזוריה המדווחים של העוררת תנודתיים ביותר, בעיקר בכל הנוגע להכנסות הפטורות ממע"מ, כאשר ישנם חודשים שבהם דיווחה העוררת על הכנסות בשיעור 0 ₪ ואחרים שבהם דיווחה על הכנסות בסכומי שמעל 5 מיליון ₪.

19. לטענת המשיבה, בשנים 2020 ו-2021 דיווחה העוררת על הכנסות משמעותיות ביותר במהלך חודשים שונים, ובכלל זאת גם בחודשים שבהם הוטלו סגרים ומגבלות, ולעומת זאת דיווחה על הכנסות נמוכות דווקא בחודשים שבהם לא חלו סגרים והגבלות.

20. לנוכח האמור טוענת המשיבה כי תכליתו של החוק, שהיא לסייע לעסקים בהוצאותיהם הקבועות מקום בו נגרם להם חסרון כיס עקב נגיף הקורונה שלאורו הם מתקשים לעמוד בהוצאותיהם, אינו מתקיים בעניינה של העוררת.

דיון והכרעה

21. לאחר שבחנו את טענות הצדדים, את המסמכים שבתיק ואת המצב המשפטי, הגענו כאמור למסקנה כי יש לקבל את ערר 1043/22 הנוגע לתקופת הזכאות ספטמבר-אוקטובר 2020, ולדחות את ערר 1043/22 העוסק בתקופת הזכאות נובמבר-דצמבר 2020, מהנימוקים שיפורטו להלן.

קשר סיבתי ועלייה שנתית בהכנסות 2020

22. החוק והחלטת הממשלה שקדמה לו (החלטה מס' 5015 מיום 20.4.20) נועדו לסייע לעסקים שנפגעו כתוצאה מהתפשטות נגיף הקורונה. מדובר בסיוע שנתי כחלק משורת מהלכים שנועדו לשמר ככל הניתן את שרידותו של המגזר העסקי תחת המגבלות שנקבעו, ובתוך כך לצמצם ככל הניתן את הפגיעה בצמיחה ובמשק בכללותו.

23. התנאי הבסיסי למתן מענק הוא התקיימות ירידה במחזור ההכנסות בהשוואה הנערכת בין תקופת הזכאות הדו-חודשית בשנים 2020 או 2021 לבין תקופת הבסיס (היינו – התקופה המקבילה בשנת 2019), בשיעור שנקבע בחוק או בהחלטת הממשלה כמזכה במענק ביחס לאותה תקופה.

24. אולם, אין די בירידת מחזורים בשיעור שנקבע. סעיף 8(3) לחוק קובע תנאי נוסף: "הירידה במחזורי העסקאות כאמור בפסקה (2) נגרמה מההשפעה הכלכלית של התפשטות נגיף הקורונה החדש". תנאי דומה נקבע גם במסגרת סעיף 1(ג) להחלטת הממשלה.

25. דרישה זו לקשר סיבתי עומדת בבסיס החוק והחלטת הממשלה, ומהווה תנאי מקדמי הכרחי לצורך קבלת החלטה על זכאות למענק.

26. סוגית הקשר הסיבתי נדונה במספר רב של החלטות שניתנו על ידי ועדות הערר, שבהן עמדה הוועדה על חשיבותו ומרכזיותו של תנאי זה (ראו למשל: ערר 1030-21 א.ל ניהול אולמות חתונה נ' רשות המיסים (24.3.2021); ערר 1007-21 יתד טכנולוגיות נ' רשות המיסים (8.3.2021)). נקבע, כי עצם עמידתו של העסק בנוסחה המזכה במענק יוצרת

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

מעין חזקה ראשונית בדברת התקיימותו של קשר סיבתי, אולם המשיבה יכולה להצביע על ממצאים המערערים הנחה ראשונית זו, ואז יועבר נטל ההוכחה אל העוסק על מנת להראות את הקשר בין ירידת המחזורים לבין התפשטות נגיף הקורונה (ראו למשל: ערר 1005-21 טי ג' את סיסטמס 2006 נ' רשות המסים, ניתן ביום 9.3.2021; ערר 1185-21 יגאל חיון הנדסה בע"מ נ' רשות המסים, ניתן ביום 22.8.2021).

27. במקרה שלפנינו, נרשמה ירידת מחזורים אצל העוררת בשיעור המזכה במענק בשלוש תקופות בשנת 2020 (יולי-אוגוסט, ספטמבר-אוקטובר ונובמבר-דצמבר), כאשר שתי התקופות האחרונות הן נשוא העררים שלפנינו. ירידה זו יוצרת כאמור הנחה ראשונית בדבר קיומו של קשר סיבתי.

28. המשיבה הצביעה על שתי אינדיקציות עיקריות המערערות הנחה ראשונית זו. האינדיקציה הראשונה והעיקרית, שבה התמקדה המשיבה, נוגעת לעלייה השנתית שנרשמה במחזורי ההכנסות של העוררת, מסכום של כ-23 מיליון ₪ בשנת 2019 לסכום של כ-29.3 מיליון ₪ בשנת 2020. המשיבה ציינה, כי עלייה שנתית בהכנסות נרשמת גם אם מנטרלים מהחישוב בשתי השנים את החודשים ינואר-פברואר, שבמהלכם טרם התפשט הנגיף. המשיבה הפנתה לכך שהעלייה במחזורי ההכנסות המשיכה גם בשנת 2021, לסכום של 30.7 מיליון ₪. המשיבה טוענת כי מאחר שהעוררת שמרה על מחזור ההכנסות שלה לכל אורך התקופה ואף העלתה אותו, אין לומר כי נגרם לה חסרון כיס, ולפיכך לא מתגשמת בעניינה תכלית המענק, שהיא סיוע לעסקים המתקשים לעמוד בכיסוי הוצאותיהם הקבועות.

29. בנוסף לכך הפנתה המשיבה גם לתנודתיות המשמעותית במחזורי הכנסות של העוררת, בעיקר בהכנסות הפטורות ממע"מ.

30. האינדיקציות שאליהן הפנתה המשיבה, ובעיקרן העלייה המשמעותית במחזורי ההכנסות של העוררת בשנים 2020 ו-2021 לעומת שנת 2019, הן אכן בעלות משקל ויש בהן כדי לערער את ההנחה המוקדמת בדבר קיומו של קשר סיבתי, להעביר את הנטל אל כתפי העוררת, להסביר ולהוכיח שאכן פעילותה נפגעה מהנגיף.

31. לצד זאת יש להדגיש כי העלייה השנתית בהכנסות היא אינדיקציה בלבד (כשמה כן היא), ואין בה די כשלעצמה כדי להוות נתון מכריע המסיים את הדיון בשאלת הקשר הסיבתי. המחוקק ביסס את הנוסחה לקבלת מענק על השוואה בין תקופות דו-חודשיות ולא על השוואה שנתית, ולפיכך ייתכנו מצבים שונים שבמסגרתם תירשם עלייה שנתית בהכנסות, ולצד זאת תתרחש בחודשים מסוימים פגיעה בהכנסות כתוצאה מהתפרצות הקורונה, שתזכה במענק. בעניין זה נקבע: " ... אין בידינו לקבל את טענת המשיבה לפיה בעליית המחזורים בשנת 2020 יש כדי לנתק את הקשר הסיבתי או אף לתמוך בנייתוק הקשר הסיבתי במקרה שבפנינו ; החלטת הממשלה והחוק אינם קובעים תנאי הבוחן את מחזורי העסקאות השנתיים." (ערר 1845/21 ג'י.אן.סי החזקות בע"מ נ' רשות המיסים, פורסם באתר הוועדה, 10.2.22).

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

32. יובהר, כי העלייה השנתית במחזורי ההכנסות יכולה להעיד, במקרים מסוימים, כי הירידה המזכה שהתרחשה בחלק מתקופות הזכאות במהלך אותה שנה היא למעשה נקודתית או מקרית, ובכל מקרה לא נובעת מהשפעות הקורונה. מדובר אפוא בנתון מסייע, אך לא בנתון יחיד.
33. בשורה התחתונה יש להראות במסגרת דרישת הקשר הסיבתי כי העוסק נפגע מהקורונה **במהלך תקופות הזכאות** (בלבד), ואין הכרח להראות כי הפגיעה ארעה גם ברמה השנתית או הכללית (כלומר, בהתייחס לתקופת הקורונה באופן רחב).
34. בהמשך לכך נראה כי במקרים מעין אלו של עלייה שנתית בהכנסות בהשוואה לשנת 2019, יש מקום להתייחס לשני מישורים: ראשית יהיה על העוסק להראות כי מגפת הקורונה היא שהביאה לירידה בהכנסותיו בתקופות הזכאות (בהשוואה לתקופות הבסיס), כפי שנדרש למעשה מכל עוסק המתבקש להוכיח קשר סיבתי. שנית, יתבקש עוסק שכזה להסביר מדוע בכל זאת נרשמה עלייה שנתית בהכנסותיו.
35. במקרה שלפנינו ולעניין המישור הראשון, הנוגע כאמור לעצם הוכחת הפגיעה מהקורונה, הרי שיש תחילה להזכיר כי הכנסותיה של העוררת במקרה שלפנינו לא רשמו ירידה בשיעור המזכה במענק במהלך תקופת זכאות אחת בלבד, אלא בשלוש תקופות זכאות שונות ורצופות, המתייחסות לשלוש תקופות בסיס שונות. יודגש כי ככל שיש מספר רב יותר של תקופות זכאות ותקופות בסיס המזכות במענק והתקופות הן רציפות, כך מתחזקת המסקנה כי הירידה שנרשמה בהכנסות אינה מקרית, אלא נובעת מהשפעות הקורונה.
36. חשוב מכך הוא כי במקרה שלפנינו העוררת הראתה, ואף הוכיחה באופן פוזיטיבי, כיצד נפגע עיסוקה בפועל כתוצאה מהמגפה. בעניין זה ציינה העוררת כי היא עוסקת במכירה והשכרה של ציוד אורקולי לאירועים בישראל וכן בהפקת תכנים עבור תערוכות ואירועים, וכי התפשטות הנגיף והמגבלות שהוטלו בעקבותיו הביאו לכך שאירועים רבים בוטלו, לקוחות רבים נמנעו מהפקת אירועים ובאופן כללי נוצרו תנאים שלא אפשרו לה להמשיך בביצוע הפרויקטים השונים.
37. אין צורך לומר בעניין זה, כי תחום התרבות והאירועים הוא מבין התחומים שנפגעו בצורה הקשה והמובהקת ביותר כתוצאה מהמגבלות השונות שהוטלו בעקבות נגיף הקורונה, הן מבחינת עוצמת והשפעת ההגבלות על התחום, והן מבחינת משכן (כלומר התמשכותן גם לאחר שמגבלות הנוגעות לתחומים אחרים כבר הוסרו, וזאת ביחס לכל אחת מהתפרצויות הנגיף שאירעו במהלך תקופת הקורונה).
38. במסגרת כתב התגובה שהגישה תמכה העוררת את טענתה זו, שהיא כאמור משכנעת על פניה, בשורה ארוכה של נתונים ומסמכים.
39. בהקשר זה הגישה העוררת דוחות 102 לשנים 2019-2020 שמהם עולה כי מספר עובדיה צומצם באופן משמעותי ביותר, ממספר הנע בין 26 ל-32 בשנה שקדמה להתפרצות הנגיף (מרץ 2019-פברואר 2020), למספר הנע בין 4 ל-9 עובדים במהלך תקופת התפשטותו בשנת

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

2020 (מרץ-דצמבר 2020) (נספח א' לכתב התגובה). בנוסף לכך ציינה העוררת כי בעוד שבשנים 2018 ו-2019 היא הנפיקה כ-550 חשבוניות ללקוחות בכל שנה, בשנת 2020 ירדה הכמות ל-220 חשבוניות בלבד (ירידה של כ-60% בכמות העסקאות). העוררת הוסיפה כי מתוך כלל אירועים אלו היא הנפיקה בשנת 2019 כ-180 חשבוניות עבור אירועים שוטפים ותערוכות קצרות מועד בסכום כולל של 9 מיליון ₪, בעוד שבשנת 2020 היא הפיקה כ-30 חשבוניות בלבד עבור אירועים דומים, בסכום כולל של 1.1 מיליון ₪ בלבד (דו"ח כלל החשבוניות צורף כנספח ו' לכתב התגובה).

40. מלבד נתונים כלליים אלו, העוררת הפנתה למספר רב של אירועים ספציפיים שאותם נהגה להפיק בעבר ושבוטלו בשנת 2020 בעקבות התפשטות הקורונה. בעניין זה הציגה העוררת חשבוניות מהשנים 2017-2019 שניתנו עבור הפקת אירועים אלו: אירועי יום העצמאות בנס ציונה וגבעת שמואל (נספח ב' לכתב התגובה), טקס הדלקת המשואות (נספח ג' לכתב התגובה), הפקת תערוכת IAA בגרמניה (נספח ד' לכתב התגובה), ותערוכת CES בארה"ב (נספח ה' לכתב התגובה). בנוסף לכך ציינה העוררת כי היא נהגה להפיק בחודשי הקיץ אירועי תרבות ומופעים רבים שבוטלו בתקופת הזכאות בגין איסורי ההתקהלות.

41. מכאן יש לומר כי העוררת הוכיחה בצורה הנדרשת, ודאי שבהתאם לנטל ההוכחה המקובל במשפט האזרחי, כי חלה ירידה ניכרת בפעילותה העסקית בתקופת הזכאות כתוצאה מהשלכות מגפת הקורונה, ומכאן שהירידה בהכנסותיה בחודשי הזכאות (העולה כאמור מהדיווחים למע"מ) לא היתה מקרית אלא נגרמה כתוצאה מהתפרצות הנגיף.

42. ביחס למישור השני, הנוגע כאמור להסבר ביחס לעלייה השנתית בהכנסות בהשוואה לשנת 2019, טענה העוררת כי מדובר בעלייה הנובעת בעיקרה מתשלומים שקיבלה עבור פרויקט "אקספו" שאותו ניהלה בדובאי עבור משרד החוץ בעקבות זכייתה במכרז, ושהתשלומים עבורו, שהחלו להתקבל בשנת 2019, המשיכו להתקבל גם בשנת 2020 עבור עבודה שבוצעה שנה קודם לכן. בעניין זה טענה ב"כ העוררת:

"מה שאנחנו יכולים לראות באקספו זה שהיו milestone לתשלומים שנקבעו מראש במכרז. כן היו תקופות, בכלל כל התהליך הזה היה אמור להסתיים כבר ב-20', למיטב זיכרוני, וכמובן הכול נדחה בגלל הקורונה, זאת אומרת גם שם הייתה הפסקה בפעילות והיה ברור שהתערוכה לא יכולה לצאת לפועל בגלל הסגר בכל העולם. פרויקט האקספו הזה, שזה גם היה פרויקט דגל של משרד החוץ, היה אמור להיות ביתן מאוד גדול שמביא אליו אנשים מכל העולם. פה אפשר גם לציין שאפילו במהלך שנת 20' חלק מהתקבולים הגדולים למשל, שרואים בשנת 20', הגיעו בגלל תוספת שנדרשה על ידי משרד הביטחון, שלא הייתה לפני כן במכרז ותוספת ששב"כ ביקש לעשות ולכן העבירו תקבולים נוספים כדי להעביר לאותן מוסדות אבטחה כדי שאפשר יהיה לשלם להם." (עמ' 14 לפרוטוקול הדיון, שורות 5-18).

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

43. על כל פנים, וגם מבלי לקבל את טענתה החלופית של העוררת שלפיה יש להחריג את ההכנסות מפרויקט זה מהחישוב השנתי (ראו דיון להלן), ניתן לראות מדיווחי העוררת למע"מ כי ההכנסות מפרויקט זה התקבלו בעיקר במחצית הראשונה של שנת 2020, ובמיוחד בחודש מאי 2020. מהתחשיב שהציגה העוררת בעניין זה (נספח ו' לכתב הערר) וכן מדו"ח ESNA לשנת 2020, עולה כי במהלך חציון ראשון זה נבעו מרבית ההכנסות של העוררת מפרויקט האקספו: בחודשים ינואר-פברואר 2020 קיבלה העוררת תשלומים מהפרויקט בסכום של 4.9 מיליון ₪ (מתוך סכום הכנסות כולל של 6.588 מיליון ₪ שקיבלה בתקופה זו), במרץ-אפריל תשלומים בסכום של 1.729 מיליון ₪ (מתוך סכום הכנסות כולל של 2.452 מיליון ₪), ובחודשים מאי-יוני 2020 תשלום גבוה במיוחד בסכום של 11.683 מיליון ₪ (מתוך סכום הכנסות כולל של 12.404 מיליון ₪).

44. במחצית השנייה של השנה, לעומת זאת, שבמהלכה התרחשו שתי תקופות הזכאות שלפנינו, התשלומים מהפרויקט פחתו באופן ניכר: בחודשים יולי-אוגוסט וספטמבר-אוקטובר (שהוא אחד מהמקטעים נשוא העררים שלפנינו) לא התקבלו כלל הכנסות מהפרויקט, ובחודשים נובמבר-דצמבר 2020 (שהם נשוא הערר השני שלפנינו) התקבלו הכנסות בסכום של 3.131 מיליון ₪ (מתוך סכום כולל של 6.673 מיליון ₪).

45. מהאמור לעיל עולה כי חלק ניכר מההכנסות שקיבלה העוררת בשנת 2020 נבעו מתשלומים שנקבעו מראש עבור פרויקט שבוצע בחו"ל, וששמילא התקבלו ברובם במהלך המחצית הראשונה של השנה, שקדמה לתקופות הזכאות שלפנינו. מכאן, שעלה בידה של העוררת להסביר בצורה מבוססת כיצד חלה עלייה שנתית בהכנסותיה, ולצד זאת להוכיח כי בתקופת הזכאות נגרמה לה ירידה בהכנסות כתוצאה מהמגפה, כאמור לעיל.

תכלית המענק

46. בטרם סיום חלק זה יש מקום לדחות גם את טענת המשיבה שלפיה תכלית המענק היא לסייע לעסקים בתשלום הוצאותיהם הקבועות מקום בו נגרם להם חיסרון כיס עקב נגיף הקורונה שלאורו הם מתקשים לעמוד בהוצאותיהם.

47. ראשית יש לציין במענה לטענה זו כי החוק אינו דורש להוכיח קיומו של חיסרון כיס המקשה על העסק לעמוד בהוצאותיו הקבועות, כתנאי מוקדם לקבלת המענק. תנאי מעין זה היה מחייב לבחון בכל מקרה ומקרה, לא רק את פירוט ההוצאות הקבועות אלא גם את מצבו הכספי של העסק במהלך כל אחת מתקופות הזכאות, על מנת לקבוע אם ביכולתו לעמוד בתשלום הוצאות אלו, באופן המנוגד לתכליות היעילות והאחידות העומדות בבסיס החוק (ראו לדוגמא ערר 1006/21 **תולי בית הדואר ירושלים נ' רשות המיסים**, ניתן ביום 18.5.21, פסקה 28).

48. שנית יש לשוב ולהזכיר, למעשה מעבר לצורך, כי בהתאם לחוק נבחנת הירידה בהכנסות בתקופת הזכאות ולא ברמה השנתית, ומאחר שאצל העוררת נרשמה ירידה משמעותית בהכנסות במהלך כל תקופות הזכאות (ולמעשה בכל המחצית השנייה של שנת 2020), לא

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ניתן לשלול את ההנחה כי אכן נגרם לה חסרון כיס במהלך תקופה זו, שאף הקשה עליה לעמוד בהוצאותיה הקבועות במהלך תקופה זו.

49. לא למותר לציין בהקשר אחרון זה כי לטענת העוררת היא נאלצה לקחת הלוואה בערבות מדינה לנוכח הירידה החדה בהכנסותיה במהלך תקופות הזכאות, על מנת לעמוד בהתחייבויותיה והוצאותיה השוטפות. בהמשך לכך טענה העוררת כי מרבית ההכנסות שקיבלה מפרויקט האקספו (בתחילת השנה) נועדו לתשלום עבור הקבלנים החיצוניים שביצעו בפועל את העבודות בדובאי, וזאת על מנת שתוכל לעמוד בהתחייבותה לפרויקט בהתאם למכרז (עמ' 10 לפרוטוקול, שורות 12-19). בעניין זה העיד מנהלה של העוררת, מר שם-טוב:

"מבחינתנו, במרץ למעשה כל הפעילות השוטפת של החברה נעצרה וזה ברור לחלוטין, כי אין אירועים ואין תערוכות וזה המהות השוטפת של החברה הזאתי שנה אחרי שנה, ב-2019, 18' ו-17'. וזה נעצר מבחינתנו. פרויקט האקספו זה פרויקט שהיינו מחויבים אליו ברמה חוזית והיינו צריכים למצוא כל דרך איך לעמוד בהתחייבויות שלנו כדי להמשיך לקיים אותו כי הוא בכלל מתקיים בדובאי עם קבלנים חיצוניים והיינו צריכים, נאלצנו גם לקחת את הלוואת המדינה הזאתי בכדי להמשיך את הפעילות השוטפת של החברה עם אפס הכנסות, אפשר להגיד את זה בצורה הכי ברורה, אפס הכנסות. אז גם הוצאנו את כל העובדים לחל"ת, גם הרכבים המסחריים של החברה עמדו בחנייה מושבתים, מבחינתנו זו באמת הייתה עצירה מוחלטת של הפעילות של החברה ואני חושב שרואים את זה בצורה מאוד ברורה בדוחות השנתיים של החברה. כמות החשבונות השוטפות שיצאו היא ממש כאין וכאפס מול שנים קודמות." (עמ' 21 לפרוטוקול, שורות 4-20).

50. לבסוף יש לומר בעניין זה כי בניגוד למשתמע מטענת המשיבה, תכליתו של החוק שלפנינו אינה רק לסייע בתשלום ההוצאות הקבועות לעסקים המתקשים בכך, אלא גם לסייע להאצת המשק ולהבטחת המשכיות העסקית בתקופת המשבר, באמצעות קביעת מנגנון פיצוי יעיל ופשוט. בעניין זה נקבע:

" המענק נועד לסייע לשוק הפרטי, והוא מכוון לעסקים שנקלעו לקשיים וחלה אצלם ירידת מחזורים. מענקים אלו נועדו לסייע לעסקים אלו לכסות את ההוצאות הקבועות, אך מטעמי פשטות ויעילות, ככלל, אין בודקים מהם ההוצאות הקבועות של העסק. ההוצאות הקבועות עשויות להיות גבוהות מהמענק המחושב לפי הנוסחה או נמוכות ממנו; חוסר ההתאמה בין גובה ההוצאות הקבועות לגובה המענק אינו מפריע, כי גם אם המענק הוא גבוה יותר – הוא מסייע לעסק שמצוי במצוקה. אין מדובר במענק "עודף", אלא במענק שמקיים תכליות נוספות מלבד התכלית של ההוצאות הקבועות. כפי שהערנו לעיל, הסיוע לעסקים שנקלעו למצוקה אינו מתמצה בכיסוי הוצאותיהם הקבועות, ויש היגיון כלכלי גם במתן מענק שמתבסס על אובדן הכנסות." (ערר 1750/21 אינקוגניטו מוסיקה (222) בע"מ' נ' רשות המיסים, ניתן ביום 13.2.22, פיסקה 58).

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

51. לנוכח האמור לעיל הגענו למסקנה כי עלה בידיה של העוררת לסתור את טענתה העיקרית של המשיבה, שלפיה עצם העלייה בהכנסותיה השנתיות מעידה על היעדר קשר סיבתי.

תנודתיות

52. בנוגע לטענתה הנוספת של המשיבה בדבר תנודתיות במחזורי ההכנסות של העוררת, הרי שזו אינה יכולה להצביע, כשלעצמה, על היעדרו של קשר סיבתי. יחד עם זאת, מצאנו לנכון לקבל את הטענה בהקשר של הצורך בעריכת מחזור בסיס חלופי לתקופות הבסיס. זאת, מאחר שמחזורי ההכנסות החודשיים של העוררת לשנת 2019 הם אכן תנודתיים באופן בולט, ונעים בין סכום של 583 אלף ₪ בחודש אוגוסט 2019 לבין סכום של 6.1 מיליון ₪ בחודש נובמבר 2019 (כלומר, פי 10.5). לפיכך ישנה לדעתנו הצדקה לחרוג ממחזורי הבסיס שנקבעו בנוסחה ולהסתמך על מחזור בסיס המביא בחשבון את שנת 2019 כולה. בעניין זה נקבע:

"תנודתיות: במקרים אחרים, נמצא כי מחזור ההכנסות של העסק מתאפיין בתנודתיות ובחוסר יציבות – לא מפאת שינויים ואירועים חריגים שעברו על העסק, אלא כפועל יוצא מהמודל העסקי וממתכונת הפעילות של העסק. תנודתיות עשויה לאפיין עסקים שהכנסותיהם נובעות ממתן שירותים ארוכי טווח או מפרויקטים מזדמנים. במקרים אלו, ההשוואה בין תקופה זו חודשית אחת לאחרת אינה מהווה בהכרח אינדיקציה למצבו של העסק – בהשוואה זו חודשית בלבד, גם ירידת מחזורים וגם עליית מחזורים עשויות להיות אקראיות ולא להעיד באופן מהימן על מצבו הריאלי של העסק באותה תקופה. במקרים מסוג זה, נהוג לחשב את תקופת הבסיס על פי ממוצע שנתי (וראו למשל ערר 1026-21 נתי זיו – סטודיו זיו בע"מ נ' רשות המסים (ניתן ביום 5.5.2021), פסקאות 31-41; ערר 1165-21 י.נ.מ. ראונד טייבלו קונספטס בע"מ נ' רשות המסים (ניתן ביום 18.7.2021), ראו פסקאות 4-6 ופסקה 32), ועל כך נעמוד בהרחבה להלן." (ערר 1277-21 נורט' סטאר טכנולוגיות בע"מ נ' רשות המסים (14.10.21), להלן – ערר נורט' סטאר, פסקה 20).

53. בהקשר שלפנינו יש לציין כי מלבד היותו מחזור שיא בהכנסות של שנת 2019 (6.1 מיליון ₪, כאמור), חודש נובמבר 2019 הוא גם אחד מחודשי תקופת הבסיס נשוא העררים. זאת, לצדו של חודש דצמבר 2019, שבו הגיע המחזור לסכום של 3.8 מיליון ₪, ושהוא השני בגובהו מבין כלל המחזורים. מכאן, שתקופת בסיס זו (נובמבר-דצמבר 2019), שבה הכנסות בסכום כולל של 9.987 מיליון ₪, היא גבוהה יותר באופן חריג בהשוואה למקטעים דו-חודשיים אחרים בשנת 2019, כאשר הממוצע הדו-חודשי לשנה זו עומד על סכום של 3.838 מיליון ₪ בלבד.

54. לא למותר לציין כי ההכנסות בכל אחד מהחודשים נובמבר-דצמבר 2019 הן גבוהות יותר גם בהשוואה לשנת 2018, שם עמדה ההכנסה החודשית הגבוהה ביותר על סכום של 3.321 מיליון ₪ (בחודש יולי 2018), והממוצע הדו-חודשי היה 4.102 מיליון ₪ (וזאת בהשוואה ל-9.987 מיליון ₪ בנובמבר-דצמבר 2019, כאמור). כמו כן הבאנו בחשבון כי אין מדובר

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

בחודשים שההכנסות בהן גבוהות מהממוצע באופן קבוע כתוצאה מעונתיות, שכן בשנת 2018 עמדו ההכנסות בנובמבר-דצמבר על סכום של 3.258 מיליון ₪, שהם כאמור נמוכים לא רק מההכנסות בנובמבר-דצמבר 2019 אלא גם מהממוצע הדו-חודשי לשנת 2018.

55. לנוכח האמור הגענו למסקנה כי מחזורי תקופות הבסיס בהתאם לנוסחה הקבוע בחוק הם חריגים ולא משקפים בצורה ריאלית את הכנסותיה של העוררת בשנת 2019, ועל כן ישנה הצדקה לחרוג מהם ולערוך ממוצע חלופי עבור תקופת הבסיס, בהסתמך על שנת 2019 כולה.

56. מחישוב חלופי זה עולה כי העוררת זכאית לסכום מענק זהה עבור תקופת הזכאות ספטמבר-אוקטובר 2020 (בסכום המקסימלי של 500 אלף ₪), אולם אינה זכאית עוד למענק עבור תקופת הזכאות הנוספת של נובמבר-דצמבר 2020. יצוין, כי בהתאם לחישוב חלופי זה זכאית העוררת, באופן תיאורטי, למענק גם עבור תקופת מרץ-אפריל 2020 בסכום של 115,160 ₪, שהיא לא היתה זכאית לו בהתאם לנוסחה, אך במקביל לכך גם למענק גבוה יותר בהשוואה לנוסחה (למעשה, מענק בסכום המקסימלי) עבור תקופת הזכאות יולי-אוגוסט 2020, שביחס אליה הגישה כזכור העוררת השגה שטרם התקבלה בה החלטה.

נטרול הכנסות מפרויקט אקספו

57. בטרם סיום ולהשלמת התמונה יש מקום להתייחס לטענתה החלופית של שלפיה יש לערוך ממוצע חלופי הן לתקופת הבסיס והן לתקופת הזכאות, באמצעות השוואה שנתית בין ממוצעי השנים 2019 ל-2020, **תוך נטרול ההכנסות מפרויקט אקספו**, בטענה כי מדובר בהכנסה חריגה.

58. הוועדה קיבלה כאמור את הטענה כי יש לערוך ממוצע בסיס חלופי המסתמך על ממוצע שנת 2019, אך דחתה את טענת המשיבה שלפיה יש לערוך ממוצע חלופי גם לתקופת הזכאות, בהתבסס על שנת 2020 כולה.

59. בנסיבות אלו, שבהן נערך ממוצע חלופי רק עבור תקופת הבסיס, נטרול ההכנסות מפרויקט אקספו יביא רק להפחתת סכומי המענקים המגיעים לעוררת. מהחישוב שערכה הוועדה עולה כי גם במקרה זה לא תהיה העוררת זכאית למענק עבור תקופת הזכאות נובמבר-דצמבר 2020 (כפי שנקבע לעיל) וכן כי היא תהיה זכאית למענק נמוך יותר, בצורה משמעותית, מהמענק שנקבע לה לעיל בהתאם לחישוב ממוצע הבסיס החלופי לפי שנת 2019, וזאת הן ביחס לחודשים ספטמבר-אוקטובר 2020 נשוא ערר 22-1043 (500,000 ₪) בהתאם לממוצע השנתי 2019 כולל אקספו לעומת 284,899 ₪ לתקופה זו לאחר נטרול פרויקט אקספו), כמו גם ביחס לחודשים יולי-אוגוסט 2020 שביחס אליהם טרם התקבלה כזכור החלטה בהשגה (500,000 ₪) בהתאם לממוצע השנתי 2019 כולל אקספו, לעומת 406,999 ₪ בהתאם לתקופה זו ללא ההכנסות מפרויקט אקספו).

60. מכאן, שהחלטה שהתקבלה לעיל מיטיבה למעשה עם העוררת, ואין למעשה צורך להידרש לטענתה החלופית.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

61. מעבר לצורך ולצורך הדיון בלבד, מוצאת הוועדה לנכון לציין כי לא היה מקום לקבל טענה זו, ככל שאכן היה צורך להידרש אליה.

62. ועדות הערר דנו בעבר במקרים שבהם יהיה זה מוצדק לנטרל הכנסות חריגות מסוימות מהחישוב. כך למשל נקבע:

"באשר לחשבוניות חריגות באופן ספציפי, בהעדר מדיניות ברורה של המשיבה בעניין (וטוב היה אילו היתה מדיניות כאמור) נפנה להחלטות הוועדה בהרכביה השונים, שנדרשו למאפיינים שיהיה בהם כדי להצדיק לנטרל חשבוניות מפאת חריגותן: למשל, תשלום ששולם עבור עבודה משנה אחרת (והשוו: ערר 1005-21 טי ג' את סיסטמס 2006 בע"מ נ' רשות המסים (09/03/2021)), תשלום עבור שירות שלא צפוי לחזור על עצמו בגלל שינוי במתכונת הפעילות (ערר 1222-21 ע. עראר ייעוץ והשקעות בע"מ נ' רשות המסים (10/10/2021), פסקה 31 להחלטה) או הכנסה שאינה חלק מהפעילות השוטפת של העסק (ערר 1277-21 נורט' סטאר טכנולוגיות נ' רשות המסים (14/10/2021), פסקאות 19(ג), ו-24 להחלטה, שם המבחן הוצג בשאלה "האם זהו האופן הרגיל שבו העסק מייצר הכנסות")." (ערר 1880-21 עורב מערכות התראה אלקטרוניות בע"מ נ' רשות המסים, (1.2.22), פסקה 21).

ובפרשה אחרת:

הכנסה חד פעמית: כאשר הכנסות העסק בנקודת זמן נתונה הן חריגות באופן מובהק ביחס להכנסותיו הרגילות של העסק, ניתן לברר האם מדובר בהכנסה חד פעמית. ככל שמדובר בהכנסה שאינה חלק מהכנסותיו השוטפות של העסק (כגון, הכנסה חד פעמית ממכירת נכס, גביית חוב ללא קשר לפעילות השוטפת ועוד) – נראה כי יש הצדקה לנטרל את אותה הכנסה, ולקבוע את תקופת הבסיס על יסוד חישוב שאינו כולל את ההכנסה זו (אם בדרך של הפחתה של סכום הנקוב בחשבונית החריגה הספציפית, ואם בדרך של עריכת ממוצע הכנסות של חודשים אחרים בשנת הבסיס (ראו 1222-21 ע. עראר ייעוץ והשקעות בע"מ נ' רשות המסים (ניתן ביום 10.10.2021); והשוו 1005-21 טי ג' את סיסטמס (2006) בע"מ נ' רשות המסים (ניתן ביום 9.3.2021)). ...

רק במקרים שבהם ההכנסה אינה חלק מהפעילות השוטפת של העסק, יש הצדקה לראות אותה כהכנסה חד פעמית ויש הצדקה לנטרל אותה. השאלה הרלוונטית היא האם זהו האופן הרגיל שבו העסק מייצר הכנסות, או שמא מדובר באירוע חריג, שלא צפוי לחזור על עצמו. רק במקרה שמדובר באירוע חריג, שלא צפוי לחזור על עצמו, עשויה להיות הצדקה להתייחס להכנסה כאל הכנסה "חד פעמית" ולנטרל אותה מחישוב מחזור ההכנסות." (ערר 1277-21 נורט' סטאר, פסקאות 20 ו-24).

63. במקרה שלפנינו, אין מקום לומר כי מדובר בהכנסה הנובעת מתשלומים עבור עבודה משנים קודמות, וספק רב לטעמנו אם יש לראות בה כהכנסה שאינה נובעת מהפעילות השוטפת של העסק. אמנם נראה כי לפרויקט המדובר יש מאפיינים ייחודיים, השונים ממרבית עבודותיה של העוררת (אורכו הממושך, ביצועו מחוץ לגבולות ישראל, והיותה של העוררת קבלן המפקח על קבלני חוץ מבצעים), אולם אין מדובר בפעילות צדדית או

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

- משנית לעיסוק המסחרי של העוררת, כגון מכירת נכס או גביית חוב, אלא בפרויקט הנעשה בתחום עיסוקה הרחב (הפקת תכנים עבור תערוכות, אירועים ומרכזי מבקרים). בנוסף לכך יש לומר כי העובדה כי הפרויקט נמשך לאורך תקופה ארוכה מחזקת דווקא את המסקנה כי אין מדובר בהכנסה חד-פעמית וחריגה.
64. למעשה, הא ראייה לכך שהפרויקט הוא בגדר בעיסוק שאינו חורג מפעילותה השוטפת של העוררת היא עצם זכייתה במכרז לניהולו. פשיטא כי העוררת לא היתה זוכה במכרז משמעותי של משרד החוץ, הנערך בהיקפים כספיים כה גבוהים, אלמלא היו לה המומחיות, היכולת והניסיון לבצע את הפרויקט, כתנאי סף קודמים.
65. מכאן עולה כי הפרויקט המדובר אינו נכנס לגדר אותם מקרים חריגים שבהם ישנה הצדקה להחריג הכנסות חד-פעמיות ולנטרל אותן מחישובי המענק. זאת, בין אם מדובר בחישוב תקופת הבסיס או בחישוב תקופת הזכאות.
66. דברים אלו נאמרו כאמור מעבר לצורך, שכן הוועדה סבורה כאמור כי אין מקום במקרה שלפנינו לערוך ממוצע חלופי לתקופת הזכאות המסתמך על שנת 2020 כולה.
67. לנוכח האמור לעיל, החלטנו לקבל את ערר 1043/22 הנוגע לתקופת הזכאות ספטמבר-אוקטובר 2020, ולדחות את ערר 1044/22 הנוגע לתקופת הזכאות נובמבר-דצמבר 2020, כאמור בפסקה 56 לעיל.
68. בנסיבות העניין, המשיבה תישא בהוצאות העוררת בסכום של 5,000 ₪.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 45 יום.
ניתנה היום, י"ד סיון תשפ"ב, 13/06/2022, בהעדר הצדדים.

ברוך ברוכי, רו"ח
רו"ח חבר

נדב כנען, עו"ד
יו"ר הוועדה